

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีที่ 2 โดยมีขั้นตอนการจัด กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สังเกต-รับรู้

ขั้นที่ 2 เตรียมสู่กระบวนการคิด

ขั้นที่ 3 ผลิตงานเขียน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนสร้างสรรค์

ขั้นที่ 5 ร่วมกันนำเสนอ

ขั้นที่ 1 สังเกต-รับรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม การเล่านิทาน การแสดงบทบาทสมมุติ การสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การยกกรณีตัวอย่าง

ขั้นที่ 2 เตรียมสู่กระบวนการคิด

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ครูบอกวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้งให้ผู้เรียน ทราบ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้รู้ว่าตนเองจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง และเมื่อ เรียนในครั้งนั้นแล้วตนเองจะมีความรู้ ความสามารถหรือเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใด เพื่อเป็นการฝึก การคิด การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลของตนเอง ซึ่งในขั้นตอนนี้บทบาทสำคัญอยู่ที่ผู้สอนที่จะต้องนำ หรือคอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นการสาธิต การอธิบาย การบรรยาย

ขั้นที่ 3 ผลิตงานเขียน

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนของการทำกิจกรรมของผู้เรียนและกิจกรรมกลุ่มด้านงานเขียน โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ ให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานเขียนในแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้น และผลักดัน ให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ความคิด ประสบการณ์การเขียนในเรื่องนั้น อย่างเต็มความสามารถเต็ม ศักยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนสร้างสรรค์

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนได้ประเมินศักยภาพเบื้องต้นร่วมกัน ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ประเมิน ปรับปรุง และชื่นชมผลงานของตนเองและผู้อื่น จะเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และช่วยเหลือกัน พร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายสิ่งที่ประทับใจ สิ่งที่น่าสนใจ และสิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไข จากการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 5 ร่วมกันนำเสนอ

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น เช่น ออกมารายงานหน้าชั้น การจัดแสดงที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน โดยมีผู้สอนร่วมอภิปรายเพื่อสรุปทบทวน สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ และการนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าวแล้ว ในการกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้มีความสอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการ และประโยชน์แก่ผู้เรียน ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก โดยคำนึงถึงระดับสติปัญญาของผู้เรียน มีการวัด ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง ซึ่งเป็นการประเมินที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ โดยผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมิน และได้รับรู้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาตนเอง

เมื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปเขียนแผนการสอน และนำไปตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้ ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีที่ 2 มีดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 5	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่ 6	ดัชนีความสอดคล้อง
1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้							
1.1 ลำดับขั้นตอนโดยภาพรวม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
1.2 ความเป็นไปได้ของการปฏิบัติแต่ละขั้นตอน	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.83
1.3 ความสอดคล้องกันของแต่ละขั้นตอน	+1	0	+1	+1	+1	0	0.66
1.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้คาดว่าจะสามารถช่วยพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2. แผนการจัดการเรียนรู้							
2.1 สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	+1	-1	+1	0.66
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.4 การออกแบบการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.5 สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้เหมาะสม	+1	0	0	+1	+1	+1	0.66
2.6 การวัดผลสามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัด (การเขียนเชิงสร้างสรรค์)	+1	+1	+1	+1	+1	0	0.83
2.7 การวัดผลใช้วิธีการที่เหมาะสมแล้ว	+1	+1	+1	0	+1	0	0.66
2.8 การประเมินผลที่ใช้ข้อมูลจากการวัดผลจะมีความน่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
2.9 การประเมินสามารถประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00
รวม				68			0.87

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทุกรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้องในระดับที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ชัดเจน และสะดวกแก่การนำไปใช้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นอื่น ๆ เช่น ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ความชัดเจนของแผนการสอน มาปรับปรุงแก้ไข

ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผลการนำรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยความแตกต่างก่อนเรียนและหลังเรียน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงที (t-Distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
กลุ่มทดลอง	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
กลุ่มควบคุม	แทน	นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มทดลอง	40	65.18	5.97	.07	.944
กลุ่มควบคุม	40	65.28	8.32		

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น
ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้
ที่สร้างขึ้น

การทดสอบ	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	40	74.56	6.40	6.23	13.74*	.000
ก่อนเรียน	40	65.18	5.97			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่
เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากแผนการสอนคู่มือครู ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน
ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากแผนการสอนคู่มือครู

การทดสอบ	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>p</i>
หลังเรียน	40	68.38	8.32	3.09	9.20*	.000
ก่อนเรียน		65.29	8.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่ม
ควบคุมที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากแผนการสอนคู่มือครู หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียน
ที่เรียนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเรียนตามแผนการสอนของคู่มือครู ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียน
ที่เรียนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเรียนตามแผนการสอนของคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มทดลอง	40	74.56	6.40	3.817*	.000
กลุ่มควบคุม	40	68.38	8.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างใจ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแผนการสอนคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University